

Kronična zapeka in njene slabe posledice, posebno pa motnje v prebavi, se morejo preprečiti z že davno preizkušenim sredstvom za čiščenje, z naravno »Franz-Josefovo« grenko vodo, ki se tudi po daljši porabi izkazuje kot zelo odlična. Oni, ki bolehalo na želodcu in čreveh, pa pijejo »Franz-Josefovo« vodo, so zelo zadovoljni z okusom kakor tudi z njenim učinkom. (Ogl. reg. S. br. 30.474/35.) 1138

mladeničem ta-le pravila, ki se naj po njih ravnaajo: 1. Spoznavajte vedno Zveličarja in njegovo cerkev, tudi takrat, če je On znamenje, kateremu se nasprotuje. 2. Pu-stite, naj sovražniki govorijo, kar hočejo. Ne razbijajte si s tem glave! Mi vemo, kaj verujemo in komu verujemo. 3. Zaupajte v Boga in njegovo cerkev! Božji poti niso ljudski poti, zmaga pa je božja. 4. Čim bolj brezbržni so mnogi do Boga in cerkve, tem vestneje se bomo mi trudili, da vero razumevamo in cerkev ljubimo. 5.

Iz drugih taborov

»Katoliška politika« je kamen spotike za JNS »Domovino«. Preglavico ji povzroča že sama opredelitev pojma »katoliška politika«. Da bi mu ne bilo treba misliti z lastnimi možgani, se podeželsko JNS glasilo zateka k jugoslovanskemu celotniku »Proboju«, da bi od njega izvedelo, kaj je prav za prav »katoliška politika«. »Proboj« pa tudi sam tega ne ve in zato tudi »Domovini« povedati ne more. Zaradi tega jo navrača na »naš tako zvani katoliški tisk«, ki se iz njega more spoznati, »kaj vse se stavlja v zvezo s katoliško vero in cerkvijo«. Da bi se mogla »Domovina« preko »Probojeve« miselne zmede dokopati do nekake pojmovne jasnosti, ji povemo, da nje naše ljudstvo nikakor ne stavlja v zvezo s katoliško vero in cerkvijo. Te zveze »Domovina« nima in za to more iz tega, kar v svojih predalih vinaša in objavlja, spoznati, kaj ni katoliška politika.

»Politični katolicizem«, ne pa resnična blaginja delavcev je predmet velikega zanimanja marksistične »Delavske politike«, ki smatra gonjo proti veri, zlasti proti katoliški cerkvi kot svojo glavno nalogo. Ker ji pri tej gonji niso na razpolago resnična dejstva, pa se poslužuje laži. Piše namreč med drugim, da so bila načela političnega katolicizma jasno utemeljena od papežev 13. stoletja. »Po teh načelih, ki so ostala merodajna vse do danes, pripada klerikom absolutna oblast nad vsem in ne smejo

Varujte ponos katoliškega moža in zavedajte se, da je mesto pred oltarjem in ob obhajilni mizi častno mesto. Lepa navodila, vredna, da se po njih ravnaajo vsi katoliški možje in fantje, naj pripadajo temu ali drugemu narodu!

Poganski črnci propadajo. Profesor di Thompson je izdal knjigo, v kateri dokazuje s številkami, kako avstralski črnci, ki se doslej niso hoteli dati pokristjaniti, vedno bolj propadajo, tako da jih kmalu ne bo več. Vsa sredstva, ki jih je vlada porabila, da se to propadanje ustavi, so ostala brezuspešna. Samo krščanska vera bi mogla napraviti konec razbrzdanosti in s tem konec propadanja, toda krščanstva ti pogani nočejo. Število rojstev se stalno zmanjšuje, smrtnih primerov pa raste. ves trud oblasti, da bi se ti črnci priučili poljedelstva, je bil zaman. Ti ljudje se bavijo samo z lovom in klatenjem od kraja v kraj.

biti v ničemer podrejeni nobenemu zakonu posvetne oblasti.« Kolikor besed, toliko laži, in sicer milijonkrat ovrženih laži. Mislijo li naši marksisti, da bodo s takšnimi lažmi in bedastočami koristili slovenskemu delavcu? Še bolj čudno pa je, da te marksistične neumnosti ponatiskuje liberalno-kmetijsko glasilo »Kmetijski list«. Morda pa to spada v časnikarski načrt »ljudske fronte«?!

»Nova pravda«, glasilo Narodne strokovne zveze, se izgublja v pesniško opisovanje svobode, ki ga povzema iz »Ljubljanskega Zvona«. V tej »svobodomiselni« reviji je neki »književnik« zafantaziral o svobodi kot o »mučnem in krvavem snu, ki se skriva po mišjih luknjah zdaj pred bodalom, zdaj pred tiaro«. Svobodomiselnim boriteljem za svobodo okoli »Ljubljanskega Zvona« in »Nove pravde« bodi povedano v tolažbo, da so vsaj pred papeževo tiaro varni ter se jim ne bo treba pred njo skrivati v mišje luknje. Da pa je tamkaj nekako zatočišče svobodomiselnega duha, dokazuje ta-le duhovita domislica, ki jo »Nova pravda« objavlja pod naslovom »Verjame-te ali ne:« »da se bo uvoz telečjih možgan moral povečati, ker je povpraševanje po njih veliko in to posebno v političnih krogih«. Kazno je brez nadaljne opredelitve, kateri krogi bi kot odjemalci prvenstveno prišli v poštev.

nemu delavcu Gregorju Kropušek in mu jo je zlomil pod kolenom. Poškodovana se zdravita v celjski bolnišnici.

Huda poškodba pri gradnji hiše. V petek, 23. septembra, je padel pri gradnji hiše na Polzeli 5 m globoko 27 letni mali posestnik Alojz Strašek s Polzele. Pri padcu si je zlomil več reber na levi strani in je bil oddan v celjsko bolnišnico.

Smrtna nesreča delavca pri skoku na vozeči vlak. Lojze Drobež, 20 letni železniški delavec iz Verneka pri Litiji, je bil zaposlen s skupino delavstva pri popraviljanju železniške proge blizu Litije. Dne 24. septembra je hotel ujeti ob šestih zjutraj vlak na postaji Kresnice. Ko ga je zjutraj brodar prepeljal čez Savo, je jutranji vlak za zavozil s postaje Kresnice. Lojze je z vso naglico skočil na drveči vlak, da bi ne prišel prepozno na delo. Ko se je pognal na stopnico vagona, je zgubil ravnotežje in se je zakotalil po stopnicah naravnost pod vlak. Mladega Drobeža so našli pozneje očitvidci grozne nesreče nezavestnega, vsega krvavega in z utrto lobanjo. Prenesli so ga v postajno pisarno v Kresnicah, kjer je kmalu umrl.

Razne požarne nesreče. Na Spodnji Velki pri Mariji Snežni je uničil nočni požar do tal hlev in prešo posestnika Janeza Graha. Ker se je pojavil ogenj ob dveh v noči, je zgorelo s hlevom vred par volov, dve kravi in dve telici, voz, slamoreznica, plug ter razno drugo poljedelsko orodje. Komaj sta se rešila strašne smrti oba domača sina, katera sta spala na hlevu in sta se prebudila v zadnjem trenutku ter utekla že skozi ogenj. V nevarnosti so bile tudi sosednje hiše zaradi močnega vetra. Vzrok požarne nesreče je neznan. Pomilovanja vredni in pomoči potrebni pogorelec je bil le delno zavarovan. — V Ledineku pri Sv. Ani v Slov. goricah je zgorela sušilnica za lan in sadje posestnika Alojza Škerget. Kot požigalec je bil prijet 83 letni občinski rezež Anton Kocbek, kateri je priznal zločin, s katerim se je hotel maščevati nad gospodinjo, katera bi ga naj bila meseca julija nekaj pokarala. Kocbek je bil šele pred kratkim izpuščen iz ječe, v kateri je prebil šest mesecev zaradi požiga. — V vasi Tunjiška mlaka na Gorenjskem je vpepelil ogenj domačijo posestniku Janezu Kosirniku, po domače Sitarju. S hišo vred je zgorelo tudi 70.000 din, katere so si marljivi domači fantje prihranili s trdim delom in so jih imeli na žalost shranjene doma. Zavarovalnina znaša 20.000 din. Uboga Kosirnikova družina si je rešila samo golo življenje, ker je bila ob času požara na polju. — V Legnu pri Slovenjgradcu je 21. septembra ob osmih zjutraj izbruhnil ogenj v gospodarskem poslopju posestnika Ferda Matavža. Poslopje je bilo napolnjeno s senom in z jesenskimi pridelki. Domači in sosedje so oteli živino in so ogenj omejili. Škoda je krita z zavarovalnino. — Na Betnavski cesti pri Mariboru je zgorela na nekdanjem Rosenbergovem posestvu kopa sena, katera je bila last pekovskega mojstra Feiertaga. Na pomoč poklicani gasilci so ogenj kmalu pogasili. — V Vitanji vasi v župniji Vitanje je uničil ogenj domačijo tovarnarju Ivanu Hofbauer. Zgorela so vsa poslopja razen malega mlina. Rešili so pravočasno živino, svinje ter nekaj orodja. Škoda znaša 100.000 din in je delno krita z zavarovalnino. — Med vožnjo se je pri Viču v

Novice

Nesreče

Hlapec umrl zaradi poškodb. Jožefu Kodru, 36 letnemu hlapcu iz Marije Snežne ob severni meji, je šel težko natovorjen voz preko telesa. Hudo poškodovanega so oddali v mariborsko bolnišnico, kjer je umrl zaradi smrtnih poškodb dne 24. septembra.

Nesreča vinogradniškega čuvaja. 25 letni vinogradniški čuvaj Ivan Muser, ki je bil zaposlen pri posestniku Šparovcu v Košakih pri Mariboru, je stražil vinograd z nabito lovsko puško. Oddal je strel, pri tem pa se mu je razletela puška in mu odrgala palec na levi roki ter mu razmesa-

rila dlan. Zdravi se v mariborski bolnišnici.

Žrtev neprevidnosti pri snaženju lovske puške. S strelom v bok desne noge je bil oddan v ptujsko bolnišnico 18 letni posestnikov sin Alojz Horvat iz Krčevine pri Ptujju. Pri prevzemu v bolnišnico je izpovedal, da je snažil njegov oče lovsko puško, katera se je naenkrat sprožila in ga je strel nevarno zadel.

Dva ponesrečenca oddana v celjsko bolnišnico. Na Donački gori pri Rogatecu je padel pri nakladanju drv z vagona 25 letni drvar Štefan Čanšek in se je hudo poškodoval na glavi. — V Bočni pri Gornjem gradu je padel hloď na desno nogo 29 let-

Ljubljani vnel vagon hmelja, kateri je prišel iz Novega Sada in je bil namenjen v Trst. Vkljub gašenju je uničil ogenj polovico vagona in gre škoda v težke tisoče. Ogenj je gotovo povzročila iskra iz lokomotive, ker ni bil dovolj previdno naložen.

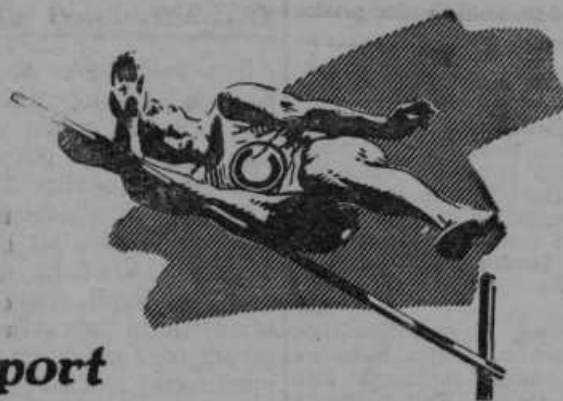
Razne novice

Narodnega tabora v Prevaljah zaradi odloka o prepovedi shodov, sprevodov in zbiranja to nedeljo ni bilo.

Na 18 gimnazijah v Sloveniji je letos 12.771 učencev in učenk. V Mariboru je na klasični gimnaziji 858, na realni gimnaziji 852 in na nepopolni realni gimnaziji 561; na realni gimnaziji v Celju 1257, v Ptujju 491, v Murski Soboti 507 učencev in učenk. Najmočnejši zavod je 3. realna gimnazija v Ljubljani s 1528 učenci. Na 1. realni v Ljubljani je 1451, na 2. realni gimnaziji 1106 in na klasični 1171 učencev in učenk. Realna gimnazija v Kočevju ima komaj 215 učencev in je najslabše obiskani zavod v Sloveniji.

Spominska svečanost v Žalcu. Ob 100 letnici rojstva očeta slovenskega hmeljarstva pokojnega Janeza Hausenbichlerja, veleposestnika in župana v Žalcu, se bo vršila v nedeljo, 2. oktobra, ob treh popoldne pred hišo Hausenbichler (sedaj Lorber) spominska svečanost, pri kateri bo slavnostni govornik orisal življenje in delovanje pokojnega Janeza Hausenbichlerja, kateremu bo odkrit relief in spominska plošča na njegovem bivšem domu. Posebna deputacija se bo ob tej priliki poklonila na grobu pokojnega Hausenbichlerja ter položila na gomilo venec.

Spominska razstava v Žalcu. Ob priliki spominske svečanosti v počastitev pokojnega Janeza Hausenbichlerja se bo otvorila 2. oktobra ob osmih zjutraj v hiši št. 6 v Žalcu spominska razstava, kjer bodo zbrane slike in fotografije s primernimi opisi v spomin na 70 letnico I. slovenskega tabora v Žalcu 6. septembra 1868, nadalje fotografije z opisi v spomin na II. slovenski tabor v Žalcu dne 17. marca 1918, skupina fotografij, članov narodnega sveta v Žalcu ob prevratu, kakor tudi spominki v zvezi z življenjem in delovanjem pokojnega Janeza Hausenbichlerja. Razstava bo odprta za odrasle v nedeljo, 2. oktobra, od 8 do 12 in

Sport

je zdrav, pa vendar se lahko zgodi, da se prehladite zaradi majhne neprevidnosti. Zato mis-

lite že pri prvih znamenjih bolezn na Aspirin tablete in na „Bayer“-jev križ, ki jamči za pristnost

ASPIRIN

TABLETE Z BAYER-JEVIM KRIŽEM.

Oglas reg. pod 5. br. 437 od 10. I. 1934.

od 13 do 18. Poučna bo razstava zlasti za našo šolsko mladino, ki si jo naj ogleda v ponedeljek, 3. oktobra čez dan. Priporočamo tudi drugim okoliškim šolam ogled razstave na ta dan, ko bo pa nudila zanimivo gradivo iz krajevine zgodovine.

Obrtniški tečaj. V obrtnopospeševalnem referatu na okrajnem načelnstvu se sprejemajo prijave za knjigovodski, mizarški, risarski in za računski tečaj.

Mesarski strokovni tečaj. Mariborska poslovna zbornica obrtnopospeševalnega zavoda priredi strokovni tečaj za mesarske in klobasičarske pomočnike iz mesta in okolice. Tečaj bo trajal najmanj 12 ur in bo predaval preizkušen strokovnjak v takem času, ko je udeležba vsem omogočena. Prijaviti se je v dopoldnevni urah v obrtnozadružnem nadzorništvu na okrajnem načelnstvu, kjer se zvedo tudi nadaljnja pojasnila.

ZAKŠ V Haloze. Vsi člani mariborske podružnice ZAKŠ se zberejo dne 2. oktobra ob pol šestih zjutraj na glavni postaji v Mariboru. Tovariši ob progri naj vstopijo med potjo. Na Hajdini čakamo

tovariše iz Ormoža in Ljutomera do sedmih. Do Leskovca se peljemo z avtom, od tam pa peš v Podlehnik, kjer bomo imeli sv. mašo. Po sv. maši si bomo ogledali posestvo Spodnještajerske posojilnice, nato pojdemo k Sv. Trojici, Sv. Duhu in k Sv. Juriju v Halozah. Vrnili se bomo čez Dobravo, kjer nas bo čakal avto, ki nas bo popeljal v Ptuj. Vrnemo se z vlakom, ki vozi ob devetih v Maribor. Celotni denarni stroški za vlak in avto znašajo 25 din, nekaj hrane pa naj vzame vsak s seboj. Tovariši, ki so se prijavi, ne dobe nobenega obvestila več. Tudi neprijavljeni posamezni tovariši se nam lahko pridružijo.

Prelepo potovanje v sončno Dalmacijo iz Ljubljane preko Novega mesta, Gorjancev, Metlike, Karlovca do slovečih Plitvičkih jezer, skozi Bosno k čudodejni Gospej sinjski in k Materi božji zdravja v Split; z ladjo na prekrasni otok Hvar. Na novo mašo v Tkon. V Trogir, Šibenik, Skradin; preko ponosnega Velebita v Senj, Crikvenico; preko Delnic in Kočevja v Ljubljano. Kdor hoče doživeti mnogo zanimivosti in videti znane

Nekaj velikih števil

Učenjaki cenijo, da je v naši zemlji premoga 7400 milijard ton. Letno se zmanjša ta številka za 1500 milijonov ton. Nafta je v zemlji 6150 milijard ton, na vseh petrolejskih poljih na svetu dobe letno samo 184 milijonov ton. Po tem računu bi bilo premoga za pet tisoč let, nafte pa za 33 tisoč let. Vodne sile imajo tako moč, da bi nam dale v električnih centralah na leto okoli pol milijarde konjskih sil, če bi bile ob vseh rekah in slapovih centrale. Danes izkoriščamo letno samo 33 milijonov konjskih sil. Sonce daje zemlji 150.000 krat več toplote, kakor nam je daje ves premog, ki ga rudarji izkopljejo na zemeljsko površino. Če bi

Januš Golec:

Ponarejevalci

Po pripovedovanju strica z Dravskega polja iz pretekle in sedanje dobe

Po Rupnikovih navodilih je bilo nabavljeno koj po preselitvi v Gornje Radvanje orodje in kemikalije za ponarejanje. Glavni pripomoček je bil mojstrov fotografski aparat z naravnost čudodelno lečo.

V radvanjski kamrici pri dobri jedači in pijači je izdelal mojster več klišejev v obliki fotografskih plošč, s katerimi je prenašal slike bankovca na papir.

Rupnik je bil na delu s svojim nespretnim pomagačem, kojega pravi poklic je bila mesarska obrt, vso jesen leta 1936.

Izdelana je že bila na pol zaloga tisočakov, kateri so bili namenjeni v zimskem času za promet. Nedogotivljene potvorbe so bile tolikanj posrečene in so se krile z izvirnikom, da so presenečale na najbolj veselo stran vse zaupnike, kateri so vedeli prav dobro za skrito ponarejevalnico in so si obetali iz nje v najkrajšem času brezskrbne čase ter obilnega uživanja vseh zemeljskih dobrot in naslad.

35

Tokrat so bili podani najlepši upi, da bo rodilo trudapolno ponarejanje vsaj enkrat toliko let zaman pričakovane sadove obogatitja na hitro roko.

Zunanjemu svetu se niti sanjalo ni, kaj se godi že nekaj mesecev v skrivnostni gornjeradvanjski kamri, ki bo z eno znatno izdajo bankovcev osrečila vse, kateri so bili količkaj udeleženi pri sicer najnevarnejšem podjetju.

Mojstrova ponarejevalnica v Gornjem Radvanju bi bila sigurno oškodovala državno blagajno za težke vsote in bi bila povzročila nadzorni oblasti čez glavo dela in skrbi, da ni porušila moška blebetavost vseh za bodočnost pozidanih zlatih gradov.

Mojstrov najbolj nesrečno izbrani mesarski pomagač se je hvalil okrog po Dravskem polju, da bo kmalu med siromašnim poljanskim narodom denarja kot listja in trave. Take-le bahave govorice so vzbu-dile pri raznih ljudeh, ki niso imeli upanja na obogatitje, nevoščljivost. Ena zavistnih duš je opozorila pismeno orožnike v Cirkovcah pri Pragerskem, s čim da se ponaša v vinjenosti mesar, kateri zna celo delati denar.

Najbrž ni bilo za orožnike posebno naporno, da

nite kraje ob morju, ne bo zamudil ugodne prilike od 12. do 18. oktobra. Cena 450 din. Priglasite se po dopisnici za brezplačna navodila »Družini božjega sveta«, Ljubljana, Sv. Petra nasip 17. 1422

Kmetijski stan do jožefinskih reform je naslov knjižice, ki jo je spisal Jos. Mravljak. Vsakomur, ki se zanima za zgodovino slovenskih kmetov v prejšnjih stoletjih, knjižico toplo priporočamo. Posebno dobrodošla pa bo učiteljsstvu in šolam, ki jim je knjižica v prvi vrsti namenjena. Cena knjižice je 8 din. Udje Družbe sv. Mohorja jo dobe za 6 din, če jo naročijo naravnost pri Družbi sv. Mohorja v Celju. 1456

Gospodinjam in dekletom, ki se pripravljajo na gospodinjstvo, je namenjena knjiga Kuharica v kmečki, delavski in preprosti meščanski hiši, ki jo je spisala Marija Remec. Knjiga obsega 255 strani in vsebuje 965 preizkušenih receptov za pripravljane preproste, pa okusne in izdatne domače hrane. Knjiga je sestavljena zelo pregledno, navodila pa so pisana lahko umljivo, tako da jih vsaka preprosta gospodinja povsem razume. Knjiga se dobi v vseh knjigarnah in stane broširan izvod 28 din, vezan pa 40 din. Udje Družbe sv. Mohorja dobijo broširano knjigo za 21 din, vezano pa za 30 din, če jo naročijo naravnost pri Družbi sv. Mohorja v Celju. 1456

Zakonskim ženam in možem, materam in očetom, nevestam in ženinam pa je namenjena knjiga Milice Grafenauerjeve »Iz duhovnega življenja družine«. Knjiga je razdeljena na tri dele. Prvi govori o zakonu, o zakonski ljubezni, o zakramentu, o beli kugi, o dostojanstvu zakona. Drugi del razmotriva o vzgoji k čistosti v zakonu in izven njega. Tretji del pa o rasti v duhovnost. Knjiga je najboljša priprava za zakon. Broširana stane 28 din, vezana pa 40 din. Udje Mohorjeve družbe dobe broširan izvod za 21 din, vezan za 30 din, če naročijo knjigo naravnost pri Družbi sv. Mohorja v Celju. 1456

Sanatorij v Mariboru, Gosposka 49, tel. 23-58, je najmoderneje urejen zlasti za operacije. Dnevna oskrba I. razreda Din 120, II. razreda Din 80. Vodja specialist za kirurgijo dr. Černič. 964

Nazadovanje goveje živine v Rusiji. »Novoe Slovo« v Berlinu poroča o številu živine v sovjetski Rusiji. Konj sedaj ni polovico toliko, kot jih je bilo leta 1928. Goveje živine je tri četrtine od tega, kar je je bilo leta 1928. Ovac je 46% števila, kot jih je bilo leta 1928, le svinjereja je dosegla isto število glav kot pred desetimi leti. Tako nazaduje živalstvo vseh vrst v sovjetski Rusiji.

Ali si že obnovil naročnino?

so zavohali s poizvedovanjem ter opazovanjem, kam se zateka bahač, ki hoče postati preko noči bogatin.

Cirkovska orožniška postaja je obvestila o zadevi orožnike v Studencih pri Mariboru, kamor spada Gornje Radvanje. Orožniki omenjenih postaj so določili 9. december 1936 za skupen pohod nad ponarejevalca, katera se nista čutila zasledovana, pač pa sta bila previdna in vsak trenutek pripravljena, da bežita, ako bi bila ogrožena.

Cirkovska in studenska orožniška potrulja sta si ogledali skrbno hišo v Gornjem Radvanju, katera je prikrivala čudodelno kamro. Orožniško oko je videlo pravilno na vseh oknih železne mreže. Dobro pripravljene zasledovalci so bili prepričani, da je pobeg skozi katero koli okno nemogoč. Zastrazili so samo vrata na obeh straneh ter so vdrli s silo skozi vhod, ker jim domači niso hoteli odpreti.

Ko so bili v veži, sta Rupnik ter pomagač, ki sta se nahajala v ponarejevalnici, takoj opazila nevarnost. Naglo sta skrila v peč najbolj obtežilne dokaze — na pol izgotovljene potvorbe — potem pa sta odstranila z okna prežagano omrežje ter pobegnili s fotografskim aparatom vred na prosto. Orožniki so sicer našli ponarejevalni material, toda najvažnejše-

Obžalovanja vredni slučaji

Sleparski brivec zaprt. Sodišču v Mariboru je bil zadnje dni izročen Vladimir Sever, brivski mojster iz Studencev pri Mariboru. Severu je posodil Jurij Ravnjak iz mariborske okolice 12.000 din za nakup dragega aparata za ženske lase, po kateri se je odpeljal brivec v Italijo. Ravnjak pa je čez nekaj dni dobil sporočilo, da Sever ni kupil aparata, temveč da samo pijančuje in zapravlja denar. Ovadil ga je zaradi tega oblastem. Ko se je Sever zdaj vrnil nazaj v državo, so ga orožniki v Planini aretirali. Našli so pri njem še 3000 din. Obenem je prišla proti Severju še druga prijava, in sicer od trgovca Ivana Magdalenca, pri katerem je kupil kolo za 1650 din na obroke. Plačal je prvi obrok v znesku 100 din, potem pa je kolo takoj zastavil nekemu gostilničarju za 300 din. Ta je kolo prodal zopet naprej za 600 din.

Krvavo kožuhanje. Pri pekovskem mojstru Pečovniku na Koških pri Mariboru zaposleni raznašaleci kruha 17 letni Franc Zemljič, 24 letni Franc Vogrin in 22 letni Maks Zadravec so se podali na večer v Vukovski dol pri Jarenini na kožuhanje koruze. Ko so bili gotovi z delom, je začelo na podu običajno rajanje. Kmalu po polnoči sta opazila Vogrin ter Zemljič, da je Zadravec naenkrat zginil. Ker ga le ni bilo na spregled, sta šla pogledat za tovarišem. Komaj sta stopila na prosto, so ju napadli neznanci iz teme z noži ter krepeli. Vogrina so pobili z udarci po glavi, Zemljiču pa je eden prerezal vrat, da je čez par minut izkrvavel. Divjaki so še planili po na tleh ležečem Vogrinu in so mu prizadjali kakih 20 zaboljajev z noži. Šele tedaj, ko so priskočili napadenemu domači na pomoč, so se napadalci razkropili ter zginili v noč. Iz Maribora poklicani reševalci so prepekljali smrtno nevarno ranjenega Vogrina v bolnišnico, Zemljič pa je bil prenešen v mrtvašnico, kjer je bilo izvršeno sodno raztelesenje. Vsa dobra ter mirna šentjakkobska župnija se zgraža nad ponočnjaško podivjanostjo.

Za 2000 din jabolk so pokradli. V Spod. Dupleku pri Mariboru so našli orožniki pri neki posestnici večjo zalogo pokradenih jabolk. Zasliševanja so dognala, da je tatvino sadja izvršila posebna tatinska družba, ki je pokradla jabolka po bližnjih sadonosnikih in jih nato spravila na podstrežje posestnice. Našli so nad 700 kg jabolk v vrednosti preko 2000 din.

Zapor ga ni pobiljšal, ampak poslabšal. 32 letni Franc Trglacnik iz Oglenšaka pri Zg. Polskavi je odsedel te dni zaradi pretepa prisojeno štirimesečno kazen. Komaj se je vrnil domov, je navalil na 56 letnega očeta, kateri je zbežal pred nasilnežem in se je obranil sina s tem, da je oddal nanj tri strele, od katerih je eden zadel. Orožniki so aretirali očeta in sina. Oče je priznal dejanje in izpovedal, da je streljal na sina zaradi tega, ker mu je ta grozil, da ga bo ubil.

Tatinska drznost. Neznanec je ukradel iz cerkve na starem vojaškem pokopališču v Strnišču v župniji Sv. Lovrenc na Dravskem polju 2500 din vreden zvon.

Hudo poškodovan od neznancev. V Ljubecni pri Celju so napadli v noči neznanci 27 letnega sodarja Ivana Jazbeca iz Gaberja in so ga tako obdelali s krepeli, da so ga oddali v celjsko bolnišnico s prebito lobanjo.

Vlomilca so prepodili. V noči na 22. september se je splazil v gostilniške prostore kolodvorske restavracije v Žalcu neznan vlomilec, kateri je že bil na delu, a so ga domači še pravočasno prepodili. Vlomilec je pustil vlomilsko orodje ter zbežal. Vlomilsko orodje je bilo dan poprej ukradeno nekemu celjskemu mizarju.

Vlomilec trikrat na delu v eni noči. V Laškem je bil izvršen v eni noči trojni vlom. Najprej so vdrli lopovi v gostilno in trgovino Emilije Rozinove. Odnegli so raznih predmetov za 3500 din. V isti noči so obiskali mizarstvo delavnico Petra Hrstelja, kateremu so pokradli precej orodja. Nato so se vtihotapili v kopališko klet Radio-Therma, iz katere so pofulili več steklenic dobrega vina ter šampanjca.

ga, obeh ponarejevalcev, ni bilo več. Mesarja so sicer kmalu izsledili ter se ga zaprli. Frav tako so vtaknili v zapor hišnega posestnika in njegovo ženo ter glavnega denarnega zalagatelja, za Rupnikom pa ni bilo nobenega sledu. Prihajale so vesti, da so ga videli v Zagrebu ter v Karlovcu. Vsa poizvedovanja so bila zaman, dasi so ga iskale oblasti po vsej državi.

Istočasno kakor sta ušla dvema orožniškima potruljama oba zasledovana tiča, je napravila mariborska policija preiskavo v Rupnikovem obdravskem stanovanju. Našli so pa le nekaj fotografskega materiala, iz katerega se ni dalo ničesar sklepati.

Oblast se je morala zadovoljiti tudi v ravnokar opisanem najbolj resnem ponarejevalnem primeru s tem, da je bil pregnan mojster iz nevarnega gnezda še ob pravem času, ko ni bila niti ena potvorba predana prometu in država ni bila oškodovana.

(Dalje prihodnjik)

Vse šolske potrebščine

dobite najceneje in najbolje v prodajalnah

Tiskarne sv. Cirila v Mariboru in Ptuj!

mogli izkoristiti samo ono toploto, ki jo sonce vrže na švico, bi imeli dovolj sile za pogon vseh električnih strojev in tovarn, vlakov in ladij na vsem svetu.

V devetih letih milijon konj manj

Angleški minister za poljedelstvo Morrison je dal na neko interpelacijo v londonski spodnji zbornici pojasnilo o številu konj na Angleškem, v Nemčiji in Franciji v letih 1927 in 1936. Po njegovih podatkih je bilo leta 1936 na Angleškem, v Franciji in Nemčiji dober milijon konj manj nego leta 1927. Število konj je padlo v navedenem času od 8.437.302 na 7.331.100 glav.

Z odsedenjem kazni skušal zabrisati nov zločin. V Topolšnici je bilo vlomljeno v stanovanje posestnika Mihe Škrube. Vlomilec je odnesel raznih predmetov za 7600 din. Ukradel je pet moških oblek, blago za obleko, veliko perila, tri pare čevljev, dva klobuka, dve žepni uri, 25 srebrnih avstrijskih kron, 10 kg prekajenega mesa in 5 kg masti. S pomočjo železnega sekača je vlomilec s silo odprl vrata ter vdrl v hišo, potem pa je zopet neopaženo odšel s plenom. Kakih 600 korakov od Skrubove hiše se je vlomilec v gozdu preoblekel. Pustil je svojo staro obleko in raztrgane čevlje ter se oblekel v pražnjo obleko, ki jo je ukradel. Tam je tudi pustil dvocevno lovsko puško, s katero se je oborožil pred svojim vlomilskim pohodom. Puško je tudi najbrž kje ukradel. Poizvedbe so dognale, da je izvršil vlom 27 letni pleskarski pomočnik Štefan Verle iz Kranja. Da bi zabrisal sled za vlomno tatvino, se je podal odsedet petmesečno zaporno kazen, katera mu je bila prisojena zaradi neke tatvine v Celju. Verle je skoraj z vsem pri Skrubu ukradenim plenom prišel v zapor ter je Skrubovo obleko in perilo v ječi razprodal zaprtim sotovarišem.

Sleparski letovišcar in tat. V hotelu Sv. Janez ob Bohinjskem jezeru je bival, jedel ter pil lepo oblečen gospod kot letovišcar tri tedne. Nekega jutra pa je zginil brez slovesa in poravnave 1300 din za stan in prehrano. Ob odhodu je odnesel dvema Hrvaticama raznih predmetov za 1100 dinarjev. Tatvino so naznanili orožnikom, kateri so izsledili ukradeni fotografski aparat in daljnogled pri nekem kmetu, kateri je povedal, da ju je kupil v Žirovnici od nobel gospoda. Sleparski letovišcar in tat se je zglasil pod imenom Zvonko Junašević. Policija je ugotovila, da je njegovo pravo ime Štefan Matič, rojen leta 1921 v Kovačevcu pri Novi Gradiški na Hrvaškem. Po poklicu je delavec brez stalnega bivališča, ki je bil že večkrat zasledovan od oblasti in kaznovan.

Z orožjem pregnani nočni tatovi. V Čatežu so se spravili nočni vlomilci in tatovi nad župnišče. Najprej so v pritličju strgali z okna železno mrežo in skozi vinsko klet prišli še v druge spodnje prostore. V kleti so popili nekoliko vina, vzeli tri hlebe kruha in še nekaj drugih reči. Nato pa so skušali priti po stopnicah v prvo nadstropje. Ker pa je bila pisarna znotraj zaklenjena, jim to ni bilo mogoče. Zato so pristavili od zunaj dolgo lestev k oknu pisarne, na katerem so strli šipo in okno odprli. Žvenket razbite šipe pa je prebudil kuharico, ki je spala v sobi poleg pisarne. Brž je poklicala na pomoč župnikovega nečaka in gospoda župnika, na kar so z orožjem prepodili tatove. V pisarni poleg okna stoji jeklena blagajna, v kateri je shranjen denar in druge vrednostne listine, last cerkve in hranilnice.

Po dveh mesecih pojasnjen roparski napad. Oba tolovaja pod ključem. Na Šmartinski cesti v Ljubljani se je zglasil na večer 26. julija v šventnerjevi gostilni krošnjar Nikola Makar iz Boslovič pri Metliki. Ko se je navečerjal, je vprašal za prenočišče. Ker mu je krčmar odgovoril, da nima prostora, se je podal dalje. Komaj je bil na cesti, sta se mu pridružila neznanca, katera sta prej poslušala njegov razgovor z gostilničarjem od sosednje mize. Ponudila sta se mu, da ga spremita do druge krčme, kjer bo dobil prenočišče. Ka-

kor hitro se je tujcema krošnjar pridružil, sta navalila nanj, ga pobila na tla, mu zamašila z robcem usta ter sta mu oropala 5700 din, odvezla sta mu še dva kosa manufakturnega blaga in zginila v noč. Makar si je čez nekaj časa toliko opomogel, da je opisal roparski napad stražniku in podal natančen opis tolovajev. Pred dobrim mesecem so prijeli v mariborski okolici nekega Maksa Koglerja. Priznal je roparski napad na Makarja v družbi Ivana Bakšeta. Zadnje dni so opozorili v neki krčmi v Trebnjem na Dolenjskem ljudje orožnike na mlajšega potepuha, kateri je popival v družbi ženske. Orožniki so aretirali postopača, v katerem so prepoznali iskanega Ivana Bakšeta iz Šmalčje vasi pri Št. Jerneju na Dolenjskem. Orožniki so privsdlili Bakšeta v Ljubljano, kjer upajo, da bo izpovedal še marsikaj, kar je bilo doslej prikrito.

Ljubljanska policija prijela zloglasnega tata z Gorenjske. Ljubljanski policiji je padel v roke Ludovik Kolman, zloglasni tat z Gorenjske. Pri zasliševanju so ugotovili, da je Kolman v družbi Bosanca Hojdenič Čamila sredi turistične poti med Bormesom in Sv. Katarino odvezel g. dr. Ivanu Knificu, profesorju na škofijskem zavodu v Št. Vidu nad Ljubljano, srebrno uro z verižico in nad 80 din drobiža. Po aretaciji so dobili pri Kolmanu ukradeno uro in je tudi priznal tolovajski napad na g. profesorja. Ako bi se bil g. profesor branil, sta imela roparja za ta primer s seboj v aktovki dolg kuhinjski nož.

Tolovajski napad po ameriškem načinu. Peter Modic, posestnik v Vel. Blokah, se je vračal popoldne z Rakeka na vozu s parom volov proti domu. Ko je zavil v gozd Strmec med Grahovim in Blokami, ga je prehitel kolesar za kakih 100 metrov, na kar se je skrivil v grmovje ob cesti. Ko je prišel Modic mimo zasede, je planil neznan tolovaj nanj, mu iztrgal listnico s 320 din, skočil na kolo in odbrzel neznanu kam.

Izpred sodišča

Na 12 let obsojen slepar in ubijalec. Citateljem je še gotovo v živem spominu, kako se je priklatil v Veliko širje nad Zidanim mostom 12. julija potepuh, kateri je sleparil ljudi po deželi s tem, da jim je lagal, da zna delati denar. S to goljufijo je premotil omenjenega dne širjanskega posestnika Franca Zajca, kateri mu je dal dva bankovca po 500 din kot vzorca za potvorbe. Slepar je pretental Zajca, da mora dati denar v stiskalnico, kjer mora ostati šest ur. Ko so šli Zajčevi k nočnemu počitku, je klatež vzel iz stiskalnice denar ter zginil v noč. Na prigovarjanje žene je Zajc zasumil prevaro in je šel v noči pogledat v koč, katero je odkazal ponarejevalcu v prenočišče. Bajta je bila že prazna in opeharjeni posestnik jo je ubral za lopovom, katerega je dohitel, a ga je ta smrtno zabodel. Ubijalca so izsledili v osebi 43 letnega Rudolfa Černevskega iz Nove štifte pri Gornjem gradu, ki se je klatil s cirkusi po vsej Evropi in je dober znanec ječ. Pri obravnavi dne 22. septembra v Celju je priznal, da je po izgonu iz Avstrije (rojen je bil v Judenburgu) lansko leto v Sloveniji ogoljufal razne osebe za 2600 din in da je tudi smrtno zabodel zasledujočega Zajca. Černešek je bil obsojen na 12 let robije.

Žepne svetilke

izdeluje edino domača tvornica

IVAN PASPA I SINOV

Zagreb, Koturaška 69

Slovenska Krajina

Elektrifikacija Prekmurja. Prav pogosta so poročila v dnevnem časopisju, da so v tem ali onem kraju dobili električni vod. Tudi za naše kraje je to vprašanje zelo pereče že zaradi ugleda, ker živimo ob meji in naši sosesje Mažari in Nemci budno opazujejo vse nove pridobitve v naši lepi Slovenski Krajini. Električna pa nam ni potrebna samo iz nacionalnega stališča, temveč tudi z gospodarskega, kajti električni tok bi bil znatno cenejši kakor razsvetljava s petrolejem, ki je včasih prav slab, zato s svojim dimom samo kvari stanovanja. Ljudstvo nestrpno pričakuje, kdaj bo napočil tudi za nas oni presrečni dan, da bodo naše vasi in občine elektrificirane. Malo čudno je to, da se pri nas nekateri ljudje, ki so merodajni za to, da za take storitve potrebne stvari prosijo in na pravih mestih posredujejo, tako malo zanimajo. Gotovo bi naše upravičene želje s sodelovanjem prej navedenih upoštevala tudi kr. banska uprava ter bi nam gradnjo ne samo dovolila, temveč nas tudi izdatno gmetno (denarno) podprla. Zato na delo, da bomo tudi mi kmalu imeli električno razsvetlavo, ki nam bo ne samo v ponos, temveč bomo imeli cenejšo in varnejšo luč.

Turnišče. Pretekli teden se je vrnila s sezonskega dela Marija A., ki je bila na videz vesela in zadovoljna. Sicer pa, zakaj ne bi bila, saj je po dolgih, trudapolnih mesecih spet zagledala rodni krov in drage domače. Ko je odhajala od doma, si je gotovo mislila: »Bog ve, če bom še kdaj zdrava videla lepe prekmurske poljane, ki jih vrli poljedelci v potu svojega obraza s krvavimi žulji obdelujejo, lepe livade, kjer smo se kot otroci brezskrbno igrali, ne vedoč, kaj je borba za kruh in obstanek.« Stopil sem k njej ter jo vprašal: »No, Mica, kako se počutite in kako ste zadovoljni z zaslužkom?« Smeje mi odvrne: »Srečna sem, da sem se spet vrnila v domači kraj, kjer se mnogo bolje počutim. Zaslužek ni bil Bog ve kako dober, a če človek štedi, se nekaj že prihrani.« — »Saj bi tudi doma lahko kaj zaslužila,« ji rečem, a ona odvrne: »Doma je bolj težko, ker delavce rabijo le v času košnje in žetve in takrat se ne da toliko zaslužiti, da bi nam preko zime zadostovalo za hrano in obleko.« — »Kako pa je bilo v verskem in moralnem pogledu?« — »V verskem oziru smo bili bolj malo preskrbljeni, kar se pa morale tiče, pa sami veste, da je človek lahko povsod pošten, če le hoče. Toda o morali naših delavk in delavcev se je v Nemčiji in Franciji že mnogo pisalo in nekaj sličenega je bilo tudi pri nas. Bili so dobri in pokvarjeni.« Zahvalil sem se ji za pojasnila in sva se poslovila. Vrnilo se je več delavcev tudi iz sosednjih občin, ne samo od nas. Z zaslužkom so bolj ali manj zadovoljni. — Prejšnjo nedeljo sta se poročila v župni cerkvi gđne. Anica Balazič, hčerka dolgoletne osrednje gostilničarke, in g. Feri, bivši natakhar v hotelu »Krona« v Beltincih. Zenin je pred poroko prestopil v katoliško vero. Bil je namreč luteran. Krščanskega nauka se je učil v svoji fari v Gornji Lendavi pri provizorju g. Kolerju. Novoporočencema želimo v zakonskem stamuh obilo božjega blagoslova! — Že nekaj časa »muvijo mašine« (mlatilni stroji mlatijo)